

Sygn. akt III CSK 255/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku M. O.
przy uczestnictwie B. P. , M. O. i E. S. O.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 listopada 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki B. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 stycznia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek uczestników E. S. O. i M. O. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu zagadnień prawnych związanych z wpływem poczynionych przez jednego ze współwłaścicieli nakładów na rzecz na sposób zniesienia współwłasności.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Istotnego zagadnienia prawnego nie stanowi z pewnością pytanie o to, czy poczynione na przedmiot współwłasności znaczące nakłady finansowe, sprzecznie z przepisami o zarządzie współwłasnością, powinny być uznane za podstawę przyznania temu współwłaścicielowi rzeczy na wyłączną własność. Zagadnienie to zostało bowiem postawione całkowicie w oderwaniu od poczynionych przez sądy *meriti* ustaleń faktycznych. W świetle tych ustaleń podstawą rozstrzygnięcia sądu nie było jedynie poczynienie nakładów ale przede wszystkim wysokość udziału uczestniczki, sposób dotychczasowego korzystania z przedmiotu współwłasności, jak również możliwość uregulowania należnych spłat. Tych zaś ustaleń skarżący nie może podważać w toku postępowania kasacyjnego. Niejasne jest także zagadnienie dotyczące możliwości zastosowania art. 5 k.c. w stosunku do żądania zniesienia współwłasności w niniejszej sprawie, skoro sama skarżąca również wносиła o zniesienie współwłasności tylko przez przyznanie przedmiotu współwłasności na jej wyłączną własność. Nie można zaś uznać, że przez prawo podmiotowe w rozumieniu art. 5 k.c. należałoby rozumieć żądanie o zniesienie współwłasności w określony sposób, skoro takie żądanie nie jest dla sądu wiążące.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 1 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniosku uczestników o odstąpienie od reguły wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

jw